

Ændringsforslag nr. 1 (se foran)

forkastedes med 85 stemmer mod 7; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 (se foran)

forkastedes med 86 stemmer mod 7; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagets §§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949 og lov nr. 432 af 14. november 1950.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6095; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3362).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars P. Jensen: I de kommende dage vil der på rigsdagens bord blive lagt forskellige forslag, som er en følge eller en konsekvens af det forlig, som nylig er blevet indgået. Det foreliggende lovforslag om ændring i prisloven er jo også en konsekvens af det afsluttede forlig.

Selvom lysten til at tage hele spørgsmålet om prislovgivning op er tilstede hos mig og i mit parti, skal vi dog afholde os derfra.

Dette forslag om en ændring af § 13 og avancestopcirkulæret af 21. marts 1951, der forbød forhøjelse af avancerne på 16 nærmere angivne varegrupper uden priskontrolrådets godkendelse, er jo de punkter af forliget, som har direkte indflydelse på prisloven.

Under forligsforhandlingerne fremsatte mit parti forskellige ønsker om mere vidtgående ændringer i prisloven; bl. a. ønskede vi en ændring af § 8, således at genanskaffelsesprincippet forsvandt og kostprincippet igen blev gældende. Herom kunne der imidlertid ikke opnås den fornødne enighed. Vi havde ligeledes ønsket, at § 13 skulle ændres således, at der blev taget mere hensyn til de effektivt arbejdende virksomheder, når der blev fastsat maksimalpriser eller maksimal-

avancer. Men heller ikke herom kunne der opnås den fornødne enighed.

Men trods dette, trods den lange og trange vej gennem disse vanskelige forhandlinger er princippet alligevel nu ved at skulle gennemføres og nedfældes i prisloven.

Ministeren har nu fremsat lovforslaget, som går ud på en ændring af § 13, og jeg har med megen interesse læst dels ministerens fremsættelsestale, dels bemærkningerne til lovforslaget; det skal indrømmes, at det voldte mig ikke meget besvær at læse de få linier, som ministeren har ladet følge med forslaget.

Det foreliggende lovforslag tilsigter altså at give priskontrolrådet myndighed til at tage hensyn til virksomhedernes hele økonomiske stilling og på det grundlag at afgøre, hvor meget af lønstigningen pr. 1. marts der må indregnes i priserne. Jeg går ud fra, at den højtærede minister er enig i, at denne ændring til stk. 1 i § 13 ikke betyder nogen indskrænkning i priskontrolrådets ret og, lad mig understrege, pligt til at holde meget nøje øje med f. eks. omkostningerne ved fremstilling, hjemtagelse, forhandling og transport af den pågældende vare; det er de led, som er specificeret i § 13, stk. 1.

Der er et problem i forbindelse med maksimalpriserne, som jeg gerne vil omtale. Når en maksimalpris eller maksimalavance hæves, så melder spørgsmålet sig, om den handlende har ret til at forhøje avancen på varer, der ligger på lager. Man har fra priskontrolrådets side f. eks. de to gange, hvor margarine og kaffe er steget, tilladt disse forhøjelser, selvom det var på varer, som var indkøbt til billigere priser. Men man har ved den sidste forhøjelse af sukkerprisen knæsat et andet princip, idet man har opkrævet en afgift hos de handlende. Mit parti er af den anskuelse, at den sidstnævnte fremgangsmåde er den rigtige, ikke at man skal opkræve afgiften, men princippet: at et lager, der er indkøbt til billigere pris, ikke må sættes op, fordi maksimalprisen forhøjes. Jeg synes også, at tanken med at overføre en vare fra § 8 til § 13 er at hindre, at genanskaffelsesprincippet bruges; tillader man en forhøjelse af prisen på varer, der er på lager, er jo noget af hensigten med at bruge § 13 gennemhullet. Jeg er interesseret i at høre den højtærede ministers mening om dette problem.

Der er et andet spørgsmål i forbindelse med § 13, som jeg gerne vil omtale. Der står i § 13 — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —

„For sådanne varer og ydelser, hvor konkurrencen ikke er tilstrækkeligt virksom til